

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/58/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015201012
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015201012.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: S. A., bytom P. XXXX/XX, E., IČO: 40 662 306, zastúpeného advokátkou: Mgr. Soňa Grošaftová, Hodžova 13, Žilina, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/3874 O-339/2015 zo dňa 7. septembra 2015 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/152/2015-41 zo dňa 16. marca 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/152/2015-41 zo dňa 16. marca 2016 potvrdzuje .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 21S/152/2015-41 zo dňa 16. 03. 2016 Krajský súd v Žiline zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/3874 O-339/2015 zo dňa 07.09.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu práce v Žiline (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 123/2015-IZA-1.2/pok/R zo dňa 10.06.2015, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 2.000,00 Eur podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce za porušenie povinností uvedených v § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z. z.“ alebo „zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní“).

Inšpektorát práce Žilina vykonal dňa 16.04.2014, 13.06.2014 a 17.06.2014 u žalobcu inšpekciu práce, pri ktorej zistil nedostatky, ktorými bol porušený zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z výsledku inšpekcie prvostupňový správny orgán vyhotovil protokol č. IZA-50-30-1.2/P-A-24,28-14 113 zo dňa 17.06.2014. Z predmetného protokolu vyplývalo, že dňa 16.04.2014 v čase o 11:20 hod. pri výkone inšpekcie v prevádzke baru v herni I., vykonávala závislú prácu ako čašníčka fyzická osoba C. H. (ďalej len

„menovaná“), nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX. Fyzická osoba - S. A. využíval závislú prácu menovanej fyzickej osoby a nemal s menovanou založený žiadny pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (Zákonníka práce), čo podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení zákona č. 125/2006 Z. z. je nelegálne zamestnávanie, čo je v rozpore s § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení zákona č. 125/2006 Z. z..

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že v danom prípade boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky na splnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu stanoveným v § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z.. Žalobca porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, pričom mu za toto porušenie bola uložená pokuta 2.000,00 Eur, pretože bolo zistené, že sa jednalo o žalobcovo prvé takéto pochybenie ako zamestnávateľa, a zamestnávaná bola len jedna fyzická osoba, a teda nemohlo byť rozhodnuté o uložení nižšej výšky pokuty.

Krajský súd mal za to, že žalobca v protokole zo dňa 19.06.2014 uviedol, že ako fyzická osoba mal uzatvorenú zmluvu o poskytovaní služieb so spoločnosťou SLOV-MATIC, s.r.o., predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb pri zabezpečení prevádzkovania baru v herni. Obsluhu baru vykonával sám alebo v spolupráci so spoločnosťou SLOV-MATIC, s.r.o. na základe zmluvy. C. H. v deň kontroly vypomáhala len jednorázovo, za čo jej žalobca riadne vyplatil dohodnutú odplatu. Zároveň vo vyjadrení uviedol, že v dnešnej dobe má so všetkými pracovníkmi riadne uzatvorený pracovný vzťah v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce.

Krajský súd uviedol, že žalobca je fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a v prevádzke vykonávala prácu v čase výkonu kontroly fyzická osoba, s ktorou žalobca preukázateľne nemal založený pracovný vzťah podľa Zákonníka práce, sporným momentom zostalo, či táto fyzická osoba - podnikateľ využil závislú prácu menovanej. Práve v tom spočívala žalobná námietka žalobcu, ktorý tvrdil, že neboli splnené podmienky kogentného charakteru ustanovenia Zákonníka práce na konštatovanie, že sa jedná o závislú prácu, najmä, že ak ju C. H. vykonávala len jednorázovo, za čo jej riadne zaplatil dohodnutú odplatu. Podľa názoru krajského súdu dôkazy nachádzajúce sa v správnom spise dostatočným spôsobom preukazujú, že C. H. pre žalobcu vykonávala závislú prácu. Prácu vykonávala ako fyzická osoba podľa pokynu žalobcu v jeho prevádzke - v bare v čase o 11:20 hod. Podľa názoru krajského súdu išlo o vykonávanú činnosť podľa pokynu žalobcu, ktorý fyzickej osobe prácu prideliť vo svojom mene, v konkrétne určenom nepravidelnom pracovnom čase a osobne vykonávanou touto fyzickou osobou.

Krajský súd dospel k záveru, že boli splnené všetky znaky definície závislej práce podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce a súčasne nebol založený pracovnoprávny vzťah medzi žalobcom a C. H., čím bola naplnená definícia nelegálneho zamestnávania v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) zák. č. 82/2005 Z. z..

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že bolo nesporne preukázané, že medzi žalobcom a fyzickou osobou C. H. neexistoval žiadny pracovnoprávny vzťah. Ďalej poukázal na ustanovenie § 1 ods. 2 Zákonníka práce, ktoré má kogentnú povahu, čo znamená, že na určenie, či ide o výkon závislej práce potrebné naplniť komplex druhových a vecných definičných znakov, a to že ide o výkon práce, ktorý je osobný, v mene zamestnávateľa, za mzdu alebo odmenu, vykonávaný v pracovnom čase, na náklady zamestnávateľa, jeho výrobnými prostriedkami a na jeho zodpovednosť, čo v danom prípade absentuje. Žalobca v odvolaní trval na tom, že danom prípade o závislú prácu nešlo, nakoľko absentujú jej jednotlivé definičné znaky. Podľa žalobcu nedošlo k protiprávnemu konaniu, nakoľko nie sú objektívne splnené podmienky ustanovené zákonom, preto takéto konanie nemohlo byť predpokladom pre uloženie sankcie za spáchanie správneho deliktu.

Žalobca namietal, že krajský súd sa v rozsudku nevyporiadal s aplikáciou nesprávnych zákonných ustanovení § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z., ale i rozpor výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného s odôvodnením. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov je nielen miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti, ale i okruh subjektov, ktoré sa môžu deliktu dopustiť.

Subjektom, ktorému bola sankcia uložená, je žalobca, t. j. fyzická osoba podnikateľ, ktorá nie je zamestnávateľom. Podľa žalobcu je odôvodnenie krajského súdu nedostatočné a nepresvedčivé. Žalobca v odvolaní navrhol, aby najvyšší súd vydal rozhodnutie, ktorým by zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si v odvolaní uplatnil trovy konania.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/152/2015 zo dňa 16.03.2016, ktorý považuje za vecne správny a zákonný.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 82/2005 Z. z.) nelegálna práca je závislá práca, ktorú vykonáva fyzická osoba pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom 1) a nemá s právnickou osobou alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

1) Napríklad zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zák. č. 82/2005 Z. z. nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, 1) ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu 2).

1) Napríklad zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník.

2) Zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov. Zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 2a ods. 1 zák. č. 82/2005 Z. z. nelegálne zamestnávanie nie je, ak pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, 1) vykonáva prácu jeho príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, 8a) je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov 8a) alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku.

Podľa § 2a ods. 2 zák. č. 82/2005 Z. z. nelegálna práca nie je práca, ktorú vykonáva pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, 1) príbuzný v priamom rade, súrodenec alebo manžel, ktorý je dôchodkovo poistený, 8a) je poberateľom dôchodku podľa osobitných predpisov 8a) alebo je žiakom, alebo študentom do 26 rokov veku.

1) Napríklad zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník.

8a) Zákon č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 82/2005 Z. z. právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

Podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zák. č. 125/2006 Z. z. inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000 eur do 200 000 eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000 eur.

Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov na konanie podľa § 4 písm. e), § 6 ods. 1 písm. b), d) a e), § 7 ods. 3 písm. d), e), i) a s), ods. 8 písm. b) a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d) až f), § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, 26) ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydanie oprávnenia, preukazu, osvedčenia a povolenia podľa tohto zákona. 26) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov (Zákonník práce) závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

Predmetom preskúvacieho odvolacieho konania najvyššieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, pričom v rámci odvolacieho konania najvyšší súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vyporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnych podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu sa najvyšší súd stotožnil so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Z predloženého súdneho spisu najvyšší súd zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. k. 123/2015-IZA-1.2/pok/R/ zo dňa 10.06.2015 bola podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce v znení neskorších predpisov za porušenie povinností v ust. § 3 ods. 2

v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení neskorších predpisov, uložená žalobcovi pokuta vo výške 2 000,00 eur za porušenie povinnosti, ktoré spočívalo v tom, že dňa 16.04.2014 o 11:20 hod. pri výkone inšpekcie práce na prevádzke baru v herni I. vykonávala závislú prácu ako čašníčka fyzická osoba C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX a fyzická osoba - J. s ňou nemal uzatvorený žiadny pracovnoprávny vzťah.

Najvyšší súd vyhodnotil, že žalobca uzatvoril zmluvu o poskytovaní služieb so spoločnosťou SLOV-MATIC, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb pri zabezpečení prevádzkovania baru v herni, pričom mal žalobca od spoločnosti k dispozícii bar a jeho obsluhu zabezpečoval osobne. Podľa predložených pracovných zmlúv bol žalobca zamestnancom spoločnosti SLOV-MATIC od 01.06.2002 a menovaná bola zamestnancom spoločnosti SLOV - MATIC od 01.11.2013, pričom obidvaja mali dohodnutý druh práce ako obsluha výherných automatov, nie obsluha baru. Pri výkone inšpekcie práce sa menovaná nachádzala na pracovisku žalobcu, čoho dôkazom bol vydaný pokladničný doklad o zakúpení predaného tovaru, na ktorom bolo uvedené v koho mene sa bar v herni prevádzkuje (žalobcovo meno), pričom podľa pracovnej zmluvy mala menová vykonávať prácu krupiérky, ale namiesto toho obsluhovala hostí v bare. Žalobca potvrdil, že v ten deň obsluhu baru vykonával sám, pričom menovaná v ten deň vypomáhala jednorázovo, za čo jej riadne vyplatil dohodnutú odplatu.

Najvyšší súd uvádza, že menovaná mala v pracovnej zmluve uzavretej so spoločnosťou SLOV-MATIC, s.r.o. dohodnutý druh práce krupiérka (obsluha výherných automatov), čo znamená, že na základe pracovnej zmluvy mohla vykonávať iba tento druh práce. Pokiaľ však vykonávala prácu čašníčky (barmanky), mala mať na vykonávanie tohto druhu práce riadne uzatvorený pracovnoprávny vzťah so žalobcom, ktorý mal dohodnuté prevádzkovanie služieb v bare spoločnosti SLOV-MATIC, s.r.o.. Vzhľadom k tomu, že žalobca nevykonával prácu v bare sám, pričom nemal s menovanou uzatvorený žiadny pracovnoprávny vzťah a menovaná vykonávala prácu čašníčky, a nie prácu krupiérky, ktorú mala dohodnutú v pracovnej zmluve so spoločnosťou SLOV-MATIC, s.r.o. pracovala na základe tohto zistenia nelegálne, čím došlo k naplneniu skutkovej podstaty spáchania správneho deliktu.

Najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca je fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a v jeho prevádzke vykonávala prácu v čase výkonu kontroly fyzická osoba, s ktorou preukázateľne nemal založený pracovný vzťah podľa Zákonníka práce, sporným momentom zostalo, či táto fyzická osoba - podnikateľ využil závislú prácu. Práve v tom spočívala základná odvolacia námietka žalobcu, ktorý tvrdil, že neboli splnené podmienky kogentného charakteru ustanovenia Zákonníka práce na konštatovanie, že sa jedná o závislú prácu, najmä, že ak ju C. H. vykonávala len jednorázovo, za čo jej riadne zaplatil dohodnutú odplatu. S touto námietkou sa krajský súd dostatočne vysporiadal vo svojom rozhodnutí na strane č. 5 ods. 4.

Z uvedeného vyplýva, že všetky dôkazy svedčia o tom, že boli splnené všetky znaky definície závislej práce podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce a súčasne nebol založený pracovnoprávny vzťah medzi žalobcom a C. H., čím bola naplnená definícia nelegálneho zamestnávania v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z.. V zmysle § 3 ods. 2 citovaného zákona pritom platí zákaz nelegálneho zamestnávania podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, za porušenie ktorej inšpektorát práce má povinnosť uložiť pokutu podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. najmenej vo výške 2 000,00 eur. Pretože výška pokuty bola uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby, zákonná úprava neumožnila ani najvyššiemu súdu zrušenie napadnutého rozhodnutie z dôvodu neprimerane vysokej výšky uloženej sankcie, prípadne použitia moderačného oprávnenia na zníženie uvedenej pokuty.

Najvyšší súd konštatuje, že v danom prípade boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky na naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu stanoveným v § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z.. Žalobca porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 2 000,00 eur.

Výška pokuty uložená žalobcovi na dolnej hranici stanovenej sadzby je podľa senátu najvyššieho súdu

primeraná, odráža mieru porušenia povinností žalobcu a následkov, ktoré z tohto porušenia vyplynuli a nemožno ju považovať za neprimerane vysokú ani za zvlášť zaťažujúcu alebo za likvidačnú. Zároveň spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na zamestnávateľa na dodržiavanie zákonných povinností.

Rozhodnutie žalovaného posúdil aj najvyšší súd ako súladné so zákonom a preto sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zamietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1, § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nebol ani v odvolacom súdnom preskúmovacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.